

Už nemůžeme utíkat, někam emigrovat, musíme se globalistům postavit a vybojovat budoucnost. Petr Bystron - Interview

- CZ24 News | 22. března 2024

ČESKO / SVĚT: Co je dovoleno bohovi, není možno volovi, říká staré přísloví. A zdá se, že se uplatňuje i v mezinárodní politice. Náš host, poslanec Bundestagu za AfD Petr Bystron alespoň upozorňuje na zvláštní nesoulad především v našem evropském posuzování zahraničních invazí a intervencí, nejen v posledních dvaceti letech. Rusko je na Ukrajině agresor, a každý, kdo naznačí potřebu ukončení války a jednání s Ruskem, nebo se o to dokonce pokusí, je hystericky označen za proruskou loutku.

Ovšem to, co dělají teď Rusové, udělali Američané, jak upozorňuje Petr Bystron x-krát: „Začalo to bombardováním Jugoslávie proti rezoluci OSN. Porušení mezinárodního práva. Pokračovalo to v Libyi. Vezměte si Afghánistán, Irák a tak dále. Všechno založeno na lžích. A když tedy neodsoudím ani Američany za to, co dělali, a neodsuzovali jsme je těch posledních dvacet let, tak bychom neměli odsuzovat ani Rusy za to, že si oni brání svoje bezpečnostní zájmy.“

Martina: Vy jste řekl, že máte diplomatické styky s Ruskem, vypadá to, že jste v Evropě jediní, nebo poslední, protože jako kdyby jakákoli diplomacie mezi Ruskem a zbytkem Evropy a Západu ustala. Pod hesly o pomoci Ukrajině se skrývá budoucí konflikt celoevropský, nebo možná celosvětový.

Petr Bystron: No, jestli se do toho necháme navést. To není náš konflikt.

Martina: A jak to vnímáte? Setkání ve Francii, výroky Emmanuela Macrona, nejasné výroky ostatních účastníků, jak se díváte na možnost toho, že se Evropa nechá zavést do tohoto konfliktu?

Petr Bystron: To je opravdu hrůzostrašné, co se děje. A jde to pěkně krůček po krůčku, a já si pamatuji, když ten konflikt začal, tak my jsme vedli velké diskuse v Bundestagu o tom, jestli pošle Německo helmy na Ukrajinu. Pak to byly nějaké lehké zbraně, potom byly těžší zbraně, pak se diskutovalo o tom, že v žádném případě žádné tanky - a už tam tanky jsou, a teď se diskutuje o raketách, a potom, že bychom tam poslali vojáky. Takhle se opravdu naženeme do třetí světové války. Když to tak půjde dál. A udivuje mě to. Nejnovější výroky prezidenta Petra Pavla mě velmi udivily. Když společně s Macronem diskutovali, že by mohli v Ukrajině být aktivní francouzští a čeští vojáci.

Proč nechtějí za Ukrajinu bojovat statisíce Ukrajinců, kteří utekli před válkou? Proč by tam měli jít Češi nebo jiní Evropané?

Martina: Jakožto školitelé.

Petr Bystron: To je úplně jedno. Jsou to vojáci NATO. A mě velmi udivuje, když tedy opravdu chceme pomoci Ukrajině, aby se ubránila ruské agresi, tak proč nejdříve nepošleme těch 200 000 ukrajinských mužů, kteří jsou v Německu, těch 100 000 mužů, kteří jsou ve Francii a těch 63 000 ukrajinských mužů, kteří jsou tady v Čechách ve věku mezi 18 a 65 lety, kteří můžou všichni bojovat a bránit svou vlast, proč tam chceme posílat napřed nějaké Čechy?

Martina: Protože oni jsou u nás, u vás a ve Francii, protože pravděpodobně na Ukrajinu nechtějí.

Petr Bystron: Aha. Oni nechtějí bojovat v tomhle konfliktu. Oni nechtějí bránit svoji vlast, oni nechtějí bránit demokracii na Ukrajině? A proč to máme dělat my? Vždyť to je jejich zem.

Martina: Jak si na to odpovídáte? Jak si odpovídáte, proč tyto výroky, které po nedávném setkání našeho prezidenta s francouzským prezidentem nás jenom utvrdili v tom, že naše osobní účast v konfliktu na Ukrajině může být opravdu velmi reálná?

Petr Bystron: No, protože tam nejde vůbec o to, co nám tady celou dobu vykládají. Tam jde o geopolitické zájmy Spojených států amerických. Tam jde o rozšíření zóny vlivu USA tady v Evropě. O nic jiného.

Martina: Já myslím, že Amerika už má konfliktu dost, protože má své starosti. Už teď se blíží volby a musí napřít veškeré síly pro to, aby nezvítězil Trump.

Petr Bystron: Ne Amerika, to musí zase globalisté se o to snažit. Ale myslím si, že pro běžného Američana je samozřejmě lepší, když Spojené státy americké nebudou dodávat zbraně někam – to že dnes je to Ukrajina – nebo někam jinam. Když se nebudou účastnit nějakých válečných konfliktů. Prostě ti kluci z Texasu nemají vůbec žádný zájem na tom, umírat někde, ať už je to v Afghánistánu, nebo na Ukrajině. Vůbec žádný zájem. A ty jejich matky už dvojnásobně nemají zájem, aby jejich synové tam někde umírali.

Martina: A my ano?

Petr Bystron: No, a my samozřejmě také ne.

Američané schválně Rusy provokovali k válce, a jsou teď jediní, kdo tu válku může ukončit rychle

Martina: Jak byste tedy vy řešili...

Petr Bystron: Podívejte, ještě abychom to uzavřeli, Rusové jasně adresovali dlouhá léta, jak NATO, tak Spojeným státům americkým, aby nerozšiřovali zónu svého vlivu až na jejich hranice. A dívejte, jak to vzniklo. Po pádu železné opony a po inkluzi komunistického impéria v Sovětském svazu se stáhla Rudá armáda z Evropy. Američani se nestáhli z Evropy, proč ne? Byli tady, do té doby to bylo super, chránili nás, nebo chránili Západ před rozšířením vlivu komunistů, ubránili Německo, Francii, Španělsko a tak dál, ale teď ti komunisti byli pryč. Všichni jsme tady byli demokrati, tak na co tady zůstali, před kým nás chránili? Mohli se stáhnout taky. Nestáhli se, a navíc začali rozšiřovat, zónu svého vlivu, začali přibírat státy do NATO, a to i přesto, že Rusku slíbili, že to neudělají. A Rusové byli tak slabí, že ty první vlny přijímání tak vůbec nějak nemohli ovlivňovat, ale postupem doby čím dál tím jasněji komunikovali, nerozšiřujte dál, nedělejte to. A Ukrajina, to byl přesně ten bod, kdy řekli, my to nebudeme akceptovat.

A Američani to věděli, že to nebudou akceptovat. Já jsem se takhle bavil s jedním americkým diplomatem po anexi Krymu, který říká: „Jo, my to víme, že Rusové ten Krym nikdy už nedají. Ten je

jejich. Ale my to zároveň nikdy nebudeme akceptovat.“ Takže oni věděli, že jak se říká u nás na Moravě, že je drží za kule, a vyrazovali to, vyzkoušeli to, jak daleko můžou jít, udělali to úplně vědomě a schválně, a Rusové jim naběhli na vidle. Tam na ně už čekaly tanky v Kyjevě, kdy tam seskákali s těmi parašutisty. Mysleli si, že obsadí Kyjev rychlovlakem, že zajmou vládu Zelenského a že tam prostě udělají zase zpátky nějaký režim change, zase naopak, že vrátí Majdan zpátky, tak to se jim nepovedlo. No, Ukrajinci, vyškolení CIA, s Američany, je tam prostě postříleli a nepřipustili to.

Martina: Pojdme se pragmaticky podívat, co by se s tím dalo dělat, nebo respektive, pokud by se vaše vládní ambice naplnily, jak jsme se o tom bavili před chvílí, tak jak byste se vy, jako vládní strana, postavili k válce na Ukrajině, o co byste usilovali?

Petr Bystron: A tak my tady nemáme vůbec žádnou rozhodovací možnost. Německo prostě, o konci války na Ukrajině se rozhodne ve Washingtonu, a tam je důležité, kdo vyhraje volby v Americe. Jestli to bude Trump, tak to je jediná možnost, jak tuhle válku ukončit opravdu rychle.

Ukrajinu a Zelenského využili a podvedli, Evropa má znovu nepřítele a musí nakoupit nové zbraně, zatímco evropské firmy se přesouvají do USA a Číny

Martina: Anebo nám zůstane na krku, Evropě.

Petr Bystron: No jo, přesně, to je taky možný scénář, že Američani z toho vycouvají a nechají to na nás, na Evropanech, to už se teď ukazuje, konec podpory USA Ukrajině, ten zahájil v podstatě Time Magazine před několika měsíci. To schválně doporučuji každému posluchači, aby si to vygoogloval, stačí zadat do Googlu „Time Magazine, Zelensky nobody“, tam se vám objeví obálka, která ukazuje úplně všechno. Je tam Zelenský, malinký, už jakoby v podstatě odchází, na odchodu, a velkým písmem je tam napsané: „Nobody believes in our victory“; to je velké. A pod tím je malým: „As I do“.

Ale oni ho šilným způsobem podvedli, protože Zelensky byl v New Yorku, myslím, u United Nations, a před tím ty roky ho vždycky všude vyzvedávali, dělali s ním rozhovory, zvali ho tam do televize, přes video a tak dál, takže ti redaktori z Timesu mu říkali, hele ty můžeš všechno vykládat, je to prostě zákulisní, my potom z toho napíšeme jenom nějaké citáty a ty ti dáme k autorizaci, a on, jak byl frustrovaný z toho průběhu války, jak tam teď prostě nevyhrávají, tak se tam, v uvozovkách, vyblbl, celou tu svoji frustraci, a oni to ale přetiskli jedna ku jedné celé. A to už ukazuje zase prostě tu změnu.

Martina: Toho přístupu.

Petr Bystron: Toho přístupu Američanů. Už toho mají dost, v podstatě dosáhli taky čeho chtěli, přezbrojili...

Martina: Čeho dosáhli?

Petr Bystron: No, tak zaprvé...

Martina: Oslabení Ruska, rozbitá Evropa? Nebo rozdělená Evropa?

Petr Bystron: Oslabení Ruska to asi, to je ta jediná věc, kterou nedosáhli, top maximálně. Ale čeho dosáhli: dosáhli přezbrojení celé střední a východní Evropy ze starých sovětských systémů na západní, protože co se stalo? My jsme... takhle, Češi, Slováci, Maďaři, Poláci přesunuli všechny ty svoje staré zbraně na Ukrajinu, tam se to pěkně zničilo, a co za to dostali? Staré, ale západní vojenské systémy, z Německa, z Francie, z Anglie, to se to přesunulo, a ty kasárenské dvory v Německu jsou prázdné, takže my musíme nakoupit nové zbraně. A kde je nakoupíme? V USA. Za

co? My jsme na to vyčlenili 100 miliard eur na příštích deset let. Takže tohle přezbrojení se už událo, a teď ta mašinerie běží dál. Podívejte, jaké jsou tlaky na to, aby se vyzbrojovalo dál.

Prostě tady třicet let nebyl žádný nepřítel, takže celý ten vojensko-industriální komplex skřípal zuby a čekal na to, kdy konečně budeme muset zase někde shazovat nějaké bomby a kdy budeme zase moct kupovat letadla a nové tanky. A i toho jsme konečně, nebo toho jsme, nebo Američani docílili, že už tady máme zase nepřítele, kterého bychom se měli bát, proti kterému bychom se měli bránit, a proti kterému bychom měli zbrojit. Takže se jim povedlo z Ruska udělat nepřítele.

Zase v ruské vojenské doktríně není napsané, že, nebo dlouhá léta nebylo, že nepřítelem je střední a východní Evropa. Nebo že by nás nějak chtěli napadat. Není to v zájmu Ruska. V zájmu Ruska, Rusko je málo vyvinutý stát, nemá vůbec ty kapacity na to, aby nás vojensky nějak obsadili. Aby to potom udrželi. A oni to ví. To nejsou žádní hloupí lidé. V zájmu Ruska je prodávat nám jejich suroviny, to je to, co oni mají, plyn a ropu, a v našem zájmu, jako vyvinutých industriálních zemí, je mít tyhle levné suroviny a vyrábět tady naše vysoce technologizované výrobky a exportovat je do celého světa. Vždyť se podívejte, přesně co se teď stalo, když jsme na ně uvalili ty sankce, zvýšily se ceny těch surovin, tak můžete každý den ve zprávách vidět, jak krachuje jedna firma za druhou. Proč? Protože už nejsou konkurenceschopné vyrábět. Protože mají drahé energetické zdroje.

Martina: A přesouvají se na jiné trhy.

Petr Bystron: No jistě. Do Číny a do USA.

Odposlechy, prozrazování tajných informací - to všechno jsou hrátky tajných služeb, fronta na Ukrajině se nehýbe a některé firmy vydělávají, ale za jakou cenu?

Martina: No ještě se pak dostaneme, alespoň lehce, k emisním povolenkám, ke Green Dealu a dalším. Ale já bych přece jenom zůstala tady u té problematiky, protože by mě zajímalo, co jste na to říkal vy osobně a případně členové vaší strany. Když spatřil světlo světa záznam tajně nahraného rozhovoru německých generálů, kteří mluvili o dodávkách raket Taurus na Ukrajinu, které kancléř Scholz odmítá dodat, a také prý o zničení mostu z Ruska na Krym, tam se hovořilo pouze o mostu, ale toto jsou tedy závěry. Je to vážný skandál?

Petr Bystron: No samozřejmě, že to je vážné, když generálové bundeswehru plánují útok na nějakou jinou zemi. To je protiústavní.

Martina: Chápete v té souvislosti naprosto nedostatečná bezpečnostní opatření?

Petr Bystron: Víte co, to je framing. To že se teď diskutuje jenom o tom, že proč by oni mluvili jenom ve Webexu, a jak je možné, že je Rusové odposlouchávají a tak dál, tak to je přesunutí té diskuse do úplně nějaké jiné úrovně.

Martina: Ano, o odvrácení případného válečného aktu Německa?

Petr Bystron: Ale promiňte, Pistorius jako ministr obrany se postavil a jeho první statement v televizi byl, že vlastně Putin vede hybridní válku proti Evropě. A to přece, říkám znova, to je shift, to je...

Martina: Klasická práce tajných služeb.

Petr Bystron: No jistě. Vždyť to děláme všichni. Odposlouchávají nás Američané, to víme, protože

odposlouchávali dokonce Angelu Merkelovou a praskalo to někde, a oni to i otevřeně říkají, že NSA odposlouchává všechny telefonní hovory. Odposlouchávají nás Angličané, určitě se o to snaží Číňané, Rusové, Izraelci, my se navzájem odposloucháváme, takže samozřejmě, no, tak pardon – the game.

Martina: Já jsem se na tohle ptala proto, že nedlouho před tím kancléř jaksi mimoděk, anebo rádoby mimoděk, prozradil, jakým způsobem Britové převážejí své rakety dlouhého doletu Stormshadow na Ukrajinu. A bylo to také takové přeréknutí, anebo to nebylo přeréknutí, proto se vás na to ptám. Co si myslíte, ne po technické stránce všech těchto kauz, ale o samotné podstatě? O tom, že v podstatě tady skutečně vyšlo najevo, že Němci uvažují i tímto směrem?

Petr Bystroň: No, určitě. I když kancléř se teď velmi rázně vyslovil proti tomu, a doufám, že to i tedy dodrží. A není to v zájmu, znova, není to v zájmu Německa, není to v zájmu Evropy, aby se tenhle konflikt prodlužoval. Není to ani v zájmu Ukrajiny, ani Rusů. Vždyť se podívejte, s jakými argumenty jsme všichni – a teď tím myslím Čechy, Němce – jak jsme všichni šli do podpory Ukrajiny na začátku, to bylo s tím, že Ukrajina musí vyhrát. No, a co se stalo za ty dva roky? Vyhrála? Nevyhrála. Rusové taky nevyhráli, ta fronta se tam nehýbe.

Martina: Umírají lidi.

Petr Bystroň: To je jak ve Verdunu, v 1. světové válce, že se pohne zase 50 metrů dopředu, 20 metrů dozadu, jenom tam zařvalo několik set tisíc kluků. Úplně nevinných kluků, jak Ukrajinců, jak Rusů. A úplně zbytečně. Protože Ukrajina a Rusko měsíc po vypuknutí toho konfliktu vedly hovory v Istanbulu, a už se dohodly na příměří. Už to bylo na podepsání. A tehdy intervenoval tehdejší britský premiér Boris Johnson, přemluvil Zelenského, řekl mu, ne, bojujte, my vám pomůžeme, my vám tam... jasně, vyhrajete to. No, ale nevyhráli. A proto je to zbytečné, na tom vydělává řada firem hodně peněz, ale za jakou cenu?

USA nechtěly plynovody Nord Stream, hrozily, že nepřipustí jejich provoz, a teď máme věřit verzi o akci ukrajinských partyzánů na vypůjčené jachtě?

Martina: Když se ještě podívám na bytostně německý problém, tak mě napadá plynovod Nord Stream, Nord Stream 2. Švédsko i Dánsko už ukončily vyšetřování, a mě by zajímalo, jak běžní Němci vnímají to, když švédská prokuratura oznámila, že se rozhodla ukončit vyšetřování možné sabotáže plynovodu Nord Stream, protože Švédsko nemá pravomoc se záležitostmi zabývat, a vlastně podobně se vyjádřilo i Dánsko. Jak se k tomu staví Němci, kteří ten plynovod v podstatě celý zaplatili?

Petr Bystroň: Nějaké rozhodnutí Švédska, Dánska tam nehraje roli. Tam je přece otázka, kdo to přece vyhodil do vzduchu. Kdo to bombardoval.

Martina: Proto se ptám, co na to říkají Němci?

Petr Bystroň: Kdyby to byl Putin, tak jsme to měli už druhý den v hlavních zprávách, takže asi to nebyl on. No a pak už těch možností tam není moc, že jo. Takže...

Martina: Jsou to možnosti, v médiích, v německých médiích se v loňském roce objevily zprávy, že stopy vedou do Kyjeva, také můžeme slyšet, že stopy vedou do Británie, ale k tomu Kyjevu se přiklonil dokonce společný investigativní tým týdeníku Die Zeit a deníku Süddeutsche Zeitung a veřejnoprávní stanice ARD. Jak se tedy na to obecně dívají Němci?

Petr Bystroň: No, tak když to říká Süddeutsche Zeitung a ARD, tak to určitě bude pravda.

Martina: Teď vypadáte, když něco řeknu, že si myslíte pravý opak.

Petr Bystroň: Podívejte, Süddeutsche Zeitung jsou noviny, které svrhly rakouskou vládu kancléře Kurtze s našimi kolegy z FPÖ, Hans Christian Strache, tím, že zveřejnili ilegálně vyrobený kompromat, video z Ibizy. A zveřejnili z něho jenom šest minut, které manipulativně vzbuzovaly dojem něčeho ilegálního, co tam ale v tom šestihodinovém záznamu se nikdy nepotvrdilo. Prostě tam k ničemu ilegálnímu nedošlo, ale oni to tak prezentovali. Teď jsme zase u těch fake news, a to je tak, jak Süddeutsche Zeitung pracuje, to je to, co je jejich cílem. Ty noviny se opravdu zvrhly z něčeho, co distribuuje zprávy, v něco, co se snaží dělat politiku, ovlivňovat politická rozhodnutí, prostě je to nástroj propagandy. A já už jim nevěřím ani slovo. Je to škoda, já jsem ty noviny četl víc než 20 let, jako student jsem opravdu každé ráno chodil před dveře, a bral jsem ty nové noviny a čekal jsem, co tam zase bude. A dělaly dobrou novinářinu, co už dávno nedělají. A o ARD se vůbec nemusíme bavit, to je prostě státní televize.

Martina: A přesto přišly s tím výsledkem, s tou teorií, která není populární, ve světle toho, co jsme si tady povídali, to znamená, že stopy vedou do Kyjeva. Co se týká....

Petr Bystroň: Prosím vás, hned, když to bouchlo, tak německá armáda i policie řekla, že to nemůžou prozkoumat, protože nemají takové ponorky, které by mohly jít tak hluboko. Prostě, tak bohatý stát, jako Německo, nemá technické možnosti na to, aby to prozkoumal, ale údajně nějakých pět ukrajinských partyzánů, kteří si tam pronajali nějakou jachtičku, tak ti ty možnosti měli, aby se tam ponořili a dali tam výbušné nálože, já nevím, kolika tunové, na to, aby vyhodili do vzduchu tenhle plynovod. Prosím vás, kdo tomu věří, ať tam běží.

Martina: Čemu věříte vy? „Budu to komentovat v rádiu“, zatvářil se mnohovýznamně.

Petr Bystroň: No, takhle, je přece krásné, existuje přece krásné video z tiskové konference z Washingtonu, ještě před tím, než ten Nord Stream bouchnul, kdy Biden úplně otevřeně říká: „My to nikdy nepřipustíme, aby to se dostalo do provozu“. A vedle něho stojí kancléř Scholz a jenom se tak přihloupale usmívá a kývá hlavou, jak takový jezevčík v tom autě vzadu.

Martina: To byla ta tiskovka u vázacího aktu?

Petr Bystroň: No, tak, tak. To se dá dohledat. I když tu byl zájem, už i za Trumpa, jeho administrativy. Trump poslal velvyslankyni do Dánska s jasným cílem, aby zabránila dostavbě Nord Streamu, prostě Američani to v žádném případě nechtěli připustit, je to už víc než sto let v zájmu USA, aby se nespojilo Německo s Ruskem. Aby tady v kontinentální Evropě nedošlo přesně k tomu, že Rusko bude dodávat suroviny, a my budeme dodávat technologie. Budeme z toho profitovat. To bychom byli v podstatě bezkonkurenční.

Nemusíme z EU vystupovat, úplně by stačilo, kdyby to Německo přestalo financovat - do týdne by bylo po Unii

Martina: Chtěl byste, aby Německo vystoupilo z Evropské unie?

Petr Bystroň: No, já jsem velkým fanouškem Evropské unie, jenom ona nám trošičku zdegenerovala. Jo, ten začátek, ta původní idea byla přece fantastická, všichni jsme se na to těšili, pamatují si, jak jsme ještě všichni chtěli, Češi, Slováci, Maďaři vstupovat do tohoto klubu elitního, dokud to ještě elitní klub byl. Ale v momentě, kdy začali vymýšlet v Bruselu různá zvěrstva, kdy se snaží lidem říkat, jak mají žít ve svých zemích, v momentě, kdy se snaží převzít pravomoci ze suverénních států na Brusel, kdy se snaží v podstatě zlikvidovat suverenitu těch členských zemí, tak to už je něco, v čem zůstat nechceme. To je taky důvod, proč ji Britové opustili. A říkám, my to

nemusíme opustit, ale měli bychom to zreformovat, což asi nepůjde... Takže já vždycky říkám, víte co, ono by úplně stačilo, kdybychom to přestali financovat, kdyby Německo přestalo platit, a v ten moment by byli venku Poláci a Maďaři, a za týden asi i Španělé a Italové – a byl by konec s celým projektem Evropské unie.

Martina: To znamená, že příliš budoucnost Německa, nebo vůbec Evropy, do Evropské unie nekládáte?

Petr Bystroň: No, pozor, ony tyhle globalistické struktury jsou vytrvalé. Podívejte, hodně z těch věcí, které se v Bruselu rozhodují, vůbec nejsou v zájmu lidí. To, co nám Brusel předepisuje, tak jsou jenom obstrukce v dennodenním životě. A proč si to necháváme všichni líbit?

Martina: Teď jste řekl asi váš názor, a nejenom váš, ale také postoj AfD k Evropské unii, přestože spolupředsedkyně Alice Wiedelová v rozhovoru pro Financial Times naznačila, že možné referendum o vystoupení Německa z Evropské unie by AfD pravděpodobně podporovala.

Petr Bystroň: Určitě. A my to máme i v programu, že pokud nebude možné Evropskou unii zreformovat, tak poslední řešení je, že musí být DEXIT, že by Německo mělo vystoupit.

Martina: A jaký je vztah AfD k NATO?

Petr Bystroň: V podstatě je to podobné, jako s EU. NATO bylo super věc, dokud bylo opravdu obrannou organizací. Celá ta organizace se jmenuje North Atlantic Treaty Organization, takže měla bránit severoatlantický prostor. A taky ho bránila. Bohužel právě od roku 99, do útoku na Jugoslávii, zase došlo ke změně. Tahle organizace se přeměnila na úplně něco jiného. Tahle organizace vede války mimo svého obranného území, stala se prostě nástrojem prosazování amerických geopolitických zájmů. A v tom můžeme spolupracovat. Vždyť, když se k tomu rozhodneme, ať už Češi, nebo Němci, tak fajn, tak jsem určitými spojenci, nebo vazaly, to je jedno, jak to budeme nazývat, budeme dělat, co chtějí Američani, tak proč ne? Máme demokracii, můžeme si to rozhodnout.

Martina: A kdyby to bylo na vás?

Petr Bystroň: Tak já bych určitě o tom jednal s Donaldem Trumpem, jako s americkým prezidentem, do jaké míry a na jaké bázi budeme spolupracovat, co budeme prosazovat, a co ne. A myslím si, že na mnoha bodech se dohodneme.

Martina: To už ale jste naznačil, že počítáte s tím, že Donald Trump bude zvolen.

Petr Bystroň: Já se obávám, že demokraté vytáhnou Michel Obamovou na poslední chvíli, a postaví ji na kandidátku. Ona sice dneska to popřela, ale to je nejlepší způsob, jak tuhle myšlenku pustit do médií.

Martina: Když oni tak naléhali.

Petr Bystroň: Tak.

Martina: Tak jsem se rozhodla vyslyšet veřejnost.

Petr Bystroň: Přesně. Uvidíme, jak to bude pokračovat. Jo, ale byl by to perfektní scénář, kdybych byl poradce demokratů, tak bych jim to určitě doporučil, s tím ty volby vyhrají. Jo, protože máte teď dva staré bílé chlapy, jeden je úplně gaga, a ten druhý ne, ale přece jenom je to starý bílý muž. A Trump postavil celou kampaň jako proti tomu senilnímu dědkovi, a na tom to vyhraje. Protože je agilnější, lepší, protože ho taky chce více lidí. Ale když byste proti němu hodili mladší černou

ženskou, tak jemu tím rozboříte úplně veškerou argumentaci, kterou má připravenou proti svému protivníkovi. A navíc je to emocionálně potom hodně těžké. Vyhrát. A zase, přijde to, co jsem říkal předtím, change, mladá, mladší, perspektivní žena...

Martina: Tak uvidíme, jestli bude naplněna tato dokonalá léčka, v době, kdy budeme vysílat naše povídání, možná už budeme vědět, zdali Michel Obamová bude kandidovat.

Petr Bystron: Je možné, že to bude úplně jinak. Je možné, že vyhraje Trump, a třeba vyhraje Le Penová prezidentské volby ve Francii, dostane se takhle pár populistů k moci, a pak dojde ke krachu celého toho systému. Zkrachuje euro jako měna, možná imploduje i celá Evropská unie, půjde to všechno do kytek, to, co je teď opravdu držené jenom uměle při životě, no a pak nám globalisté řeknou, podívejte, jak nám bylo fajn, dokud vládli naši lidi, jakmile se k tomu dostali ti zatracení populisté, tak to všechno krachlo, no.

Martina: Uvidíme.

Petr Bystron: Uvidíme.

Nadnárodní koncerny nemají zájem, aby byli lidé soběstační, proto likvidují zemědělce, proto se všude v Evropě také bouří, a Green Deal je nástrojem globalistů

Martina: Ještě načnu jedno téma, byť jen krátce. Zajímalo by mě, jak vy rozumíte zemědělcům, kteří v celé Evropské unii protestují proti svým vládám, proti Evropské unii, a především proti její ideologii Green Dealu? Jak se k tomu stavíte vy a AfD?

Petr Bystron: Tak my samozřejmě podporujeme zemědělce nejenom v parlamentu, my jsme s nimi na těch demonstracích a děláme to proto, že vidíme, že je to útok nejenom na zemědělce, ale na celou střední třídu. A proto jsou ty protesty tak masivní. Protože nedemonstrují jenom zemědělci. S nimi demonstruje plno jiných zaměstnání. A zase jsme u toho globalismu. Prostě tady je pokus o zničení jakýchkoli malých a středních firem. Ať už v průmyslu, nebo v zemědělství. Ty nadnárodní koncerny nemají vůbec žádný zájem na tom, aby někdo někde něco vyráběl, kromě nich. A už vůbec nechtějí, aby byli lidi soběstační v zásobování se potravinami. Na tom nic nevydělají. Když nějaký sedlák prostě vyrobí, má, v uvozovkách, nějaké krávy, dodává maso, transportuje se to tady jenom nějakých padesát kilometrů, tak z toho nic nadnárodní koncerny nemají. Ale v momentě, když to tady celé zlikvidují, a pak nám budou dodávat maso z Brazílie, a pšenici z Ukrajiny, tak to už bude jiný business.

Martina: To znamená, myslíte si, že Green Deal je nikoliv projekt na záchranu planety a klimatu, ale projekt, kterak naplnit korporátní kapitalismus?

Petr Bystron: No samozřejmě.

Martina: Když se podívám do naší republiky, tak tady se vláda postavila k protestujícím zemědělcům tak, jak se to už osvědčilo v minulosti při protestech na Václavském náměstí, že jsou to proruské síly. Bylo to v Německu jiné? Nebo také ti traktoristé...

Petr Bystron: Ne, ne. V Německu jsou to zase nacisti a pravicoví extrémisti.

Martina: Každý má svůj mindrák.

Petr Bystron: No, jasně, tak tady vláda ví, že nejvíc táhne, když vás osočí jako ruského švába,

přesně o tom jsme se bavili předtím, že tady je to bráno od 68., a velmi lehce se to zahraje na tu emoční notu, no a v Německu je to zase, když někoho osočíte z toho, že je nácek, no, tak to je nejhorší, co můžete udělat.

Martina: Jak si myslíte, že tyto protesty dopadnou v Evropě? Bude to zase bouře ve sklenici vody, nebo si myslíte, že by zemědělci mohli něco odbrzdít, protože zkrátka jíst se musí?

Petr Bystron: Nevím. Nemám křišťálovou kouli, může to dopadnout tak, i tak. Ty protesty jsou masivní, jsou v hodně zemích. Je to ve Francii, v Holandsku, v Německu, v Polsku, teď tady v Čechách.

Martina: Ve Španělsku, v Nizozemsku, v Řecku.

Petr Bystron: Přesně. Takže máme to v podstatě všude, ale všude je to úplně ze stejného důvodu. A je vidět, jak s tím ty vládní kruhy zacházejí. Ty prostě neinformují o tom veřejnost, nenechají to jakoby stát se opravdu tím hybným tématem a potlačují to. Bude to hodně těžké.

Valíme před sebou negativní důsledky předchozích rozhodnutí, a to nepůjde donekonečna. Čeká nás těžká doba.

Martina: Petře Bystroni, jak si myslíte, že bude pokračovat vývoj v Evropě? Jak si myslíte, když se spolu setkáme třeba za dva roky, tak bude vypadat náš rozhovor? Bude v našem takovém undergroundu, podzemním studiu, myslíte si, že půjdeme ještě hlouběji, nebo naopak budu žádat ministra zahraničí Německa, aby mi poskytl rozhovor, když budu chtít mluvit s vámi? Jak to vidíte? K čemu se přikláníte?

Petr Bystron: Myslím, že budete muset za mnou přijít do vězení. Jestli to tak půjde dál, no. Je to těžké předvídat. Podívejte, zažili jsme si oba dva komunismus, a já jsem utekl ještě v 88., protože jsem sice cítil, že celý ten systém nemůže fungovat dál, že se zhroutí, a v životě by mě nenapadlo, že už příští rok. Myslel jsem si, že to bude tak deset let. A hodně podobné je to dnes. Jako my všichni víme, že ten systém, jak je teď nastavený, tak nemůže takhle fungovat dál. Ani ekonomicky, ani politicky. Ale to jsem si myslel už před pěti lety, vezměte si jenom finanční sféru. Prostě my zažíváme něco, co nemá obdoby v celé historii peněz. Negativní úrok. To jsme neměli ani na vysoké škole v ekonomii, to prostě je totálně perverzní věc, jo. Ale oni to udělali. Jo, takže...

Martina: A prošlo jim to.

Petr Bystron: A prošlo jim to, ty negativní dopady budou teď velmi těžké, takže určitě, co určitě nastane, ta krize, která fakticky už je, to jakoby valíme před sebou a snažíme se to nějak jako by oddálit, tak jednou určitě propukne, bude to mít hodně negativní následky, myslím si, že dojde k velkému vyvlastnění širokých vrstev obyvatelstva, dojde k znehodnocení úspor, prostě to bude těžké, jestli to pak povede k nějakým reakcím, to co jste se ptala před tím, jestli budeme mít nějaké občanské války a tak, to vůbec nedokážu nějak předpovědět, ale určitě máme před sebou hodně těžkou dobu a budeme hodně nostalgicky vzpomínat na ta zlatá devadesátá léta, hlavně tady v Čechách, kdy opravdu to byla jedinečná epocha opravdové svobody, a takové pozitivní naděje ve společnosti, že bude líp, a i obrovského prostoru k tomu se realizovat jako individuum. A to všechno se ohraničuje hrozným tempem, jak osobní svobody občanů, tak podnikatelská svoboda. Vracíme se zpátky k určité formě totality.

Martina: A s novými technickými a technologickými prostředky.

Petr Bystron: No jistě. Vždyť si představte, že bude zakázaná hotovost, budeme mít jenom digitální

peníze, teď nedej bože, že by se zase vrátily ty negativní úroky. Takže, představte si, že budeme mít jenom digitální peníze s negativním úrokem. Tak budete jako takový ten křeček v kolečku. Jo, budete pracovat, někde budete zaměstnaná, přijdou vám ty jedničky a nuly na váš digitální účet, a na konci měsíce těch peněz bude méně, kvůli tomu negativnímu úroku, než bylo na začátku. Takže budete nucená jenom konzumovat, nic neuspoříte, už bude i tendence k tomu, abyste vlastně nic nevlastnila, abyste si všechno vzala na leasing, nebo na nějaký měsíční poplatek, takže budete pracovat jenom na to, abyste zaplatila jenom svůj vlastní konzum.

Martina: Petře Bystroni, v 88. jste utekl do Německa, takže se vám muselo Německo jevit zemí, která skýtá mnohem více možností, svobody a nadějí, umíte si představit, kam se dá ještě utéct?

Petr Bystron: Dneska?

Martina: Ehm.

Petr Bystron: To je dobrá otázka. Možná do Maďarska, momentálně do Srbska, a ono se to posouvá. Víte v 36. uteklo hodně sociálních demokratů před Hitlerem do Prahy, do Československa, a byli strašně rádi, jak je to tady fajn, jak je tady demokracie, jak jsou za vodou – a za dva roky už tady byl wehrmacht. A podobně je to teď po celém světě. Takže těžko někam utíkat. Nemůžeme utíkat, musíme si to vybojovat, tady musíme bojovat za naši vlastní svobodu a musíme se bránit. Ten útěk, to už není opce momentálně.

Martina: Starat se o prostor kolem sebe.

Petr Bystron: No.

Martina: Petře Bystroni, já vám moc děkuji za rozhovor, děkuji vám za Vaší otevřenost. Vážím si toho.

Petr Bystron: Mokrát díky za vaši práci. Držte se.

AUTOR: Petr Bystron

[ZDROJ](#)